

Arrest

nr. 273 378 van 30 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 24 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de etnie Kimbundu. U bent geboren op X 1977 te X, Kwanza Sul. In 2007 huwde u met I.M.C.P.. Jullie hebben samen drie kinderen: M.J.M.P. (geboren X 2007 te X), L.J.M.P. (geboren X 2009 te X), en E.A.M.P. (geboren X 2017 te X). Daarnaast heeft u een zoon El.P. (geboren 1 juni 2002) met een andere vrouw van voor uw huwelijk.

U bent opgegroeid in de wijk Makulusso in Luanda. In 2002 begon u een job in public relations bij de procureurgeneraal van de Republiek (PGR) onder het ministerie van justitie waarbij u documenten moest brengen naar een notaris of een griffier.

Na vier jaar deed u mee aan interne promotie examens en werd u 'Official de Diligencia' (gerechtsdeurwaarder). Deze job hield in dat u samenwerkte met de vice-procureur genaamd M. L. , waarbij u oproepingsbrieven moest brengen naar andere ministeries en laten aftekenen. Uw baas M. L. hield zich bezig met onderzoek naar corruptie en processen tegen hooggeplaatste mensen binnen de regering. In 2009 verliet u het huis van uw ouders en verhuisde u met uw vrouw en kinderen naar Dangereu, Talatona. Van 2012 tot 2016 woonde uw zus P.L.P. (O.V. 8.700.590, CGVS 18/18184) bij u in Dangereu. Sinds 2014 was u lid van een partij-onafhankelijke organisatie ALFA waarvoor u vanaf 2015 als woordvoerder interviews deed op radio Desperta over de algemene en economische situatie van het land.

In 2016 werd u mondeling bedreigd door personen van de regering, zoals General Dino, Generaal José Maria, Gino Carnero en Paulo de Almeida. U kreeg berichten via de telefoon die zeiden dat als u zou verder doen, u in de grond zou belanden. Op een keer was er een inbraak 's nachts in uw woning waarbij uw spullen waren doorzocht. Uw problemen begonnen na de verkiezingen en presidentswissel in Angola in 2017. U werd uitgenodigd om interviews te doen op Radio Desperta. In die interviews sprak u de waarheid. Vanaf dat ogenblik werd u in de gaten gehouden en onder druk gezet. In februari 2017 werd uw wagen beschoten door personen van het regime, de MPLA. U werd geraakt met twee schotwonden in uw arm. In juli 2017 maand werd uw huis doorzocht terwijl u op een trouwfeest was en werd de watertank van uw huis gecompromitteerd, want toen u water gaf aan uw hond, kwam er bloed uit zijn neus. Begin augustus 2017, op het moment dat u uw dienst verliet, werd u fysiek bedreigd door H. M. V. D. K. die tegen u zei dat als u zo verder doet, u zal sterven, omdat hij weet dat u bij de PGR werkt en omdat u zijn naam op de radio hebt vermeld.

In februari 2018 had uw baas M. L. een vergadering met de nieuwe president in het presidentieel paleis. In de vergadering beschuldigde uw baas de president van corruptie. Na de vergadering voerde u uw baas naar het justitiepaleis. Uw baas gaf u enkele documenten en vroeg u deze naar zijn kantoor thuis te brengen. Toen u onderweg was, voelde u plots een harde slag tegen de wagen. U bracht uw wagen tot stilstand en stapte uit. Op dat moment voelde u een stamp op uw hoofd en geraakte u bewusteloos. U werd wakker in het hospitaal, de documenten en de computer waren verdwenen. U bleef 20 dagen in het hospitaal. In het hospitaal waren er pogingen om u uit de weg te ruimen. Uw baas kwam u bezoeken en vertelde u dat hij u zou helpen het land te verlaten omwille van uw gezondheidstoestand.

U verliet Angola in juni 2018. Uw zus P. en haar zoon vergezelden u op uw reis omdat u fysiek niet in orde was. Door de klap op uw hoofd was u immers verlamd aan uw linkerzijde. Voor de reis gebruikte u uw eigen paspoort dat een visum voor Portugal bevatte. U bleef 20 dagen in Portugal en had er enkele doktersafspraken. Tijdens uw verblijf in Portugal werden documenten van u gestolen door de geheime diensten van Angola. In 2018 werd uw neef A.D.E. doodgeschoten terwijl hij uw auto gebruikte. In juli 2018 werd uw baas M. L. vermoord, ook uw collega Lucas C. werd vermoord in diezelfde maand. Na uw vertrek, kwamen mensen van het regime naar uw huis in Dangereu en hebben uw vrouw afgeranseld, twee weken later vluchtte uw vrouw naar de provincie Cunene.

U kwam aan in België op 5 september 2018. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 06 september 2018.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort en uw Angolese identiteitskaart, een kopie van de paspoorten van uw vrouw en kinderen, een kopie van uw familieattest in Angola, een kopie van de overlijdensakte van uw vader, een kopie van uw certificaat van de middelbare school, vijf kopieën van bewijsdocumenten van de procureur-generaal in Angola inzake corruptie processen, dertien foto's van personen bij de overheid of politie in Angola, drie foto's van dreigberichten op WhatsApp, een foto van een medisch attest in Angola dd. 23 maart 2018, negentien foto's met betrekking tot geweldincidenten die werden aangedaan aan uw collega's en familie, een medisch attest Neurologie van Dr. I. M. Ramboer dd. 29 april 2021 en documenten van Fedasil met betrekking tot een afspraak bij de uroloog op 31 mei 2021 en bij de psycholoog op 10 mei 2021.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald wordt in de "Beoordeling bijzondere procedurele noden" dd. 28 september 2018 van de DVZ vermeld dat u een beroerte hebt gehad en verlamd bent aan uw linkerzijde, dat u hierdoor in een rolstoel zit, niet mobiel bent en dus geen trappen

kan doen. Zelf hebt u in de "Vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ" dd. 28 september 2018 geen melding gemaakt van enige problemen die u zouden beletten op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 12 april 2021, blijkt dat u ondertussen terug kan stappen, hoewel met enige moeite. U wordt door de protection officer gevraagd of u comfortabel kan zitten, waarop u bevestigend antwoordt (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 12 april 2021 (hierna NPO1) p.3).

Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat u psychologische problemen hebt en hiervoor een afspraak hebt op 16 april 2021 met een psycholoog. De protection officer vraagt u om documenten in verband met uw afspraak bij de psycholoog door te sturen achteraf (NPO1 p.21), hetgeen u niet hebt gedaan. U verklaart ook dat uw arm en been waren verlamd als gevolg van een stamp op uw hoofd. In uw linkerheft kan u geen macht meer zetten en u volgt hiervoor kinesitherapie. Ook verklaart u wat geheugenverlies te hebben door de slag en veel te vergeten. Daarnaast verklaart u last te hebben van hoge bloeddruk (NPO1 p.28). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dd. 27 mei 2021 verklaart u dat u slaapproblemen hebt en naar een psycholoog gaat. U legt hierover een document neer van Fedasil, waarop enkel te zien is dat u een afspraak had bij de psycholoog op 10 mei 2021, zonder enige verdere info (NPO dd. 27 mei 2021 (hierna NPO2) p.7).

Wat betreft de door u verklaarde psychologische problemen en het geheugenverlies door een slag op uw hoofd, dient te worden opgemerkt dat dit niet wordt ondersteund door een medisch attest. In het medische attest dd. 29 april 2021 dat u overigens pas neerlegde op 27 mei 2021 wordt nergens melding gemaakt van enig geheugenverlies of ernstige psychologische problemen. Er wordt slechts vermeld dat er sprake is van "intermittent lichte gemoedsdaling". Ook hebt u eerder op de DVZ geen gewag gemaakt van enige geheugenproblemen als gevolg van een beroerte of slag op uw hoofd.

Verder is het zo dat de kwaliteit van uw persoonlijk onderhoud en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (details, data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. Uit de notities van de persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die u goed kon volgen en waarvan u de logica en de inhoud correct begreep. U werd bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Er kan uit de notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u zich goed voelde om het interview te doen, waarop u bevestigend antwoordde (NPO2 p.3). Bovendien gaf u op het einde van beide persoonlijk onderhoud expliciet aan al de vragen goed begrepen te hebben. Bij de vraag of u nog iets had toe te voegen, maakte noch u, noch uw advocaat, melding van enige problemen over het verloop van het gehoor (NPO1 p.31; NPO2 p.28).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw herkomstland te zijn ontvlucht en niet te kunnen terugkeren omdat u vervolging vreest door de Angolese autoriteiten, omdat u een medewerker was van de procureur-generaal onder vice-procureur M. L. die onderzoek voerde naar corruptie bij hooggeplaatste regeringsfunctionarissen (NPO1 p.29, 30, NPO2 p.14)

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door een veelheid aan tegenstrijdigheden en incoherenties, zowel tussen uw opeenvolgende verklaringen, als in vergelijking met de verklaringen van uw zus P.L.P. (O.V. 8.700.590, CGVS 18/18184).

Vooreerst legde u wisselende verklaringen af over uw vertrek uit Angola. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u in juli 2018 met een visum naar Portugal bent gegaan voor een behandeling, er 27 dagen bent gebleven en dan bent teruggekeerd naar Angola. Toen zijn er problemen ontstaan en werd u door een zekere C. geholpen om naar België te komen op 5 september 2018. Ditmaal liet u uw paspoort met uw Portugees visum achter in Angola en reisde u met andere documenten (Verklaring DVZ dd. 28 september 2018 p.9-12). In de "Vragenlijst CGVS" dd. 24 oktober 2019 (p.3), verklaart u dan weer dat u in november 2017 terwijl u met de wagen onderweg was voor uw werk werd getroffen op uw hoofd en in het hospitaal belandde. Ongeveer drie maanden later zou u het land hebben verlaten, wat dus ongeveer overeenkomt met een vertrek in februari, maart 2018. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat u Angola verliet in juni 2018, en samen met uw zus P. en haar zoontje naar Portugal reisde. U verklaarde 20 dagen in Portugal te zijn gebleven voor enkele doktersafspraken en daarna naar België te zijn gekomen op 5 september 2018 (zie opmerkingen bij de notities, email dd. 03 mei 2021). U verklaarde dat u van Portugal tot Brussel werd begeleid door meneer C. waar u op 6 september 2018 een asielaanvraag deed (NPO1 p.23). In tegenstelling tot wat u bij de DVZ verklaarde, verklaarde u op het CGVS niet te zijn teruggekeerd naar Angola, bovendien klopt uw beschreven tijdslijn op het CGVS niet. Immers, als u in juni 2018 Angola zou hebben verlaten en naar Portugal zou zijn gereisd, er 20 dagen zou hebben verbleven en daarna naar België zou zijn gekomen, betekent dat dat u reeds in juni of juli 2018 al in België zou zijn, en niet pas september 2018. **Niet alleen zijn uw eigen verklaringen over uw vertrek inconsistent, beide versies zijn bovendien nog eens verschillend van wat uw zus P. die met u is meegereisd heeft verklaard.** Uw zus verklaarde bij de DVZ dat jullie begin juli 2018 met het vliegtuig met een visum naar Portugal zijn gereisd voor een medische consultatie voor u, dat jullie er ongeveer 1 maand zijn gebleven voor uw behandeling en dat jullie op het einde van de maand zijn teruggekeerd naar Angola. De tweede keer kwamen jullie met andere documenten op 5 september 2018 (verklaring DVZ P. dd. 28 september 2018 p.9-12). Dit komt overeen met wat u initieel hebt verklaard op de DVZ. Op het CGVS verklaart uw zus dan weer dat jullie 4 september 2018 in Angola zijn vertrokken, één nacht in Portugal hebben verbleven, en daarna onmiddellijk zijn doorgereisd naar België waar jullie op 6 september asiel hebben aangevraagd (NPO P. dd. 12 april 2018, p.17).

Het feit dat u en uw zus op de DVZ wel nog consistente verklaringen afleggen met betrekking tot uw reis, terwijl dit op het CGVS plots twee verschillende versies worden van eenzelfde reis, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beide verklaringen op het CGVS omtrent uw vertrek uit Angola. **Het feit dat jullie beiden initieel op de DVZ verklaren dat jullie na een verblijf in Portugal voor uw medische behandeling in juni/juli 2018 zijn teruggekeerd naar Angola, terwijl jullie vervolgens beiden op het CGVS een andere versie vertellen, waarin u niet bent teruggekeerd naar Angola roept reeds ernstige vraagtekens op rond de omstandigheden van uw vertrek uit Angola en de geloofwaardigheid van uw relaas.** Immers, indien u werkelijk reeds problemen had met de autoriteiten voor juni/juli 2018, kan niet worden ingezien waarom u na een verblijf voor een medische behandeling in Portugal opnieuw zou terugkeren naar Angola in plaats van asiel aan te vragen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u doelbewust informatie tracht achter te houden, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid. Zo blijkt immers uit het visumdossier toegevoegd aan het administratief dossier dat uw moeder D.L. ook met u zou zijn meegereisd naar Portugal. Wanneer u door de protection officer op het CGVS met deze informatie wordt geconfronteerd, ontkent u echter en verklaart u dat het onmogelijk is. U verklaart dat u al vijf jaar, sinds 2016, geen contact meer heeft met uw moeder (NPO2 p.10) en dat ze is verdwenen (NPO1 p.20).

Verder dient te worden opgemerkt dat u de werkelijke reden van uw vertrek tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bewust anders tracht voor te stellen door te verzwijgen en te ontkennen dat u reeds een langdurige medische problematiek hebt in Angola. Op de DVZ verklaarde u nog dat u in maart 2018 een beroerte hebt gehad, waardoor u verlamd geraakte aan uw linkerzijde (Verklaring DVZ p.11). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u in Angola 20 dagen in het ziekenhuis hebt gelegen nadat u een stamp op uw hoofd had gekregen en bewusteloos geraakte. U verklaarde dat u sinds die slag ook problemen hebt van hoge bloeddruk, terwijl u dit ervoor nog niet had (NPO1 p. 25,28). Wanneer u door de protection officer wordt geconfronteerd met de verklaring van uw zus dat u in Angola een trombose hebt gehad (NPO P. p. 16, 24-25), ontkent u en zegt u dat uw zus geheugenproblemen heeft en dat u voor een trombose niet naar België zou zijn gekomen en in Angola zou zijn gebleven (NPO1 p. 28). Nochtans verklaarde u eerder zelf op de DVZ dat u in maart 2018 een beroerte hebt gehad. Dit wordt bovendien bevestigd in het door u neergelegde medisch attest Neurologie dd. 29 april 2021, waarin onder "antecedenten" vermeld staat dat u in maart 2018 een ischemisch CVA (herseninfarct) had. Daarnaast

bevat uw visumdossier een medisch attest uit Angola dd. 14 mei 2018 waarin wordt vermeld dat u reeds sinds 2011 kampt met een voorgeschiedenis van arteriële hypertensie, bij onregelmatig medicijngebruik en hemorragische beroerte met voornamelijk linker crurale hemiparese en dysartrie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – visumdossier Portugal). Ook de door u neergelegde foto nr. 23 van een medisch attest in Angola dd. 21 maart 2018 vermeldt een diagnose van “hemorragia intracerebral cerebelar”. Uw medische problematiek werd dus ook reeds in Angola onderzocht en maakte bovendien deel uit van uw visumaanvraag om naar Portugal te reizen. Het feit dat u dit op het CGVS trachtte te verzwijgen of anderszins voor te stellen, door te verklaren dat u in Angola geen trombose hebt gehad, dat uw problemen van hoge bloeddruk pas begonnen na een slag op uw hoofd, en dat uw hoge bloeddruk pas werd gemeten in België (NPO1 p.28) doet danig afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder heeft u niet aannemelijk gemaakt werkelijk een belangrijke functie te bekleden bij de Procureur-Generaal van de Republiek (PGR) onder het ministerie van justitie, laat staan dat u werkelijk hebt samengewerkt met M. L. , die uw beweerdde chef was, en hierdoor in een negatief daglicht zou zijn gekomen van hooggeplaatste personen binnen de Angolese overheid.

U verklaarde reeds in 2002 te zijn begonnen bij de PGR en altijd bij het ministerie van justitie gewerkt te hebben. U begon er in een functie als Public Relations en promoveerde na vier jaar tot ‘Oficial de Diligencia’ (gerechtsdeurwaarder) waarbij u samenwerkte met de opperrechter M. L. die uw rechtstreekse baas was. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat M. L. de opperrechter was en uw rechtstreekse baas, tot hij werd vervangen in 2018 door H. P. G. (NPO1 p. 11-13; NPO2 p.7). Verder verklaarde u dat er boven M. L. of H. P. G. niemand anders stond, behalve de minister van justitie (NPO1 p.13-14).

Uit uw verklaringen blijkt enerzijds dat u via uw job bij de PGR in rechtstreeks contact stond met enkele zeer belangrijke functionarissen binnen de Angolese overheid, in het bijzonder de procureur-generaal van de Republiek en diens vice-procureur, alsook de minister van justitie. Anderzijds, dient te worden vastgesteld dat voor iemand die beweert onder rechtstreeks gezag te staan van de vice-procureur/opperrechter, uw informatie over de PGR en de verschillende functiebekleders allerminst overeenkomt met de informatie ter beschikking tot het CGVS. Bovendien zijn uw verklaringen vaak onderling inconsistent en lacunair.

U de naam gevraagd van de minister die boven M. L. of H. P. G. staat, verklaarde u dat de minister van justitie in die tijd Paulo Chipilica was die in 2017 aan de kant werd gezet en werd vervangen door een andere minister. U herinnert zich echter niet meer de naam van de huidige minister (NPO1 p.13). Wanneer u door de protection officer echter wordt geconfronteerd met het feit dat de minister van justitie tot 2017 iemand anders is, wijzigt u uw verklaring en verklaart u dat Paulo Chipilica minister van justitie was tot 2007, en nadien werd vervangen door een zekere Mangueira (NPO1 p.14). Het dient echter te worden opgemerkt dat volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS Paulo Chipilica slechts minister van justitie was tot 2004 en niet 2007 zoals u verklaarde. Verder werd Paulo Chipilica opgevolgd door nog twee andere ministers van justitie, vooraleer Rui Jorge C. Mangueira in 2012 werd benoemd tot minister van justitie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, op de vraag of u opmerkingen heeft over uw eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 april 2021, verklaarde u dat op het moment dat u bij de PGR bent begonnen in 2002, de minister Rui Mangueira was, die later werd vervangen door Francisco Queiroz (NPO2 p.7). Ook dit is opnieuw niet correct. De minister van justitie in 2002 was immers Paulo Chipilica.

In uw opmerkingen bij de notities van PO1 (email dd. 03 mei 2021), maakt u een correctie bij de naam van de minister van justitie op pagina 13, namelijk dat het niet P. Chipilica is maar Paulo, hetgeen werd aangepast. Daarnaast merkt u op dat Paulo Chipilica ‘de provedor de justiça’ is in het Portugees (Google translate: ombudsman) en niet de minister. Nadien doorgevraagd of dit effectief de minister van justitie was, antwoordde u “ja ja”. Hierover verklaart u echter in uw opmerkingen bij de notities dat de vertaler het niet goed vertaald heeft. U voegt er aan toe dat de echte naam van de minister Rui Mangueira is en voor hem was het Prata Guilhermina. Het dient te worden opgemerkt dat uw opmerkingen bij de notities louter post factum beweringen zijn in een poging uw gebrekkige feitelijke kennis van de minister tijdens het persoonlijk onderhoud recht te zetten. Uw verklaring dat de fouten zouden hebben gelegen aan een verkeerde vertaling van de tolk, kan niet ernstig worden genomen. Immers, werd in de vraagstelling expliciet naar de “minister van justitie” gevraagd en niet naar de “ombudsman”. Verder werd u ook nog eens ter bevestiging gevraagd of Paulo Chipilica de minister van justitie was, waarop u bevestigend antwoordde. Uw opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

Niet alleen bent u allerminst op de hoogte van de ministers op het moment dat u zogenaamd bij de PGR zou zijn begonnen, aanvullend kan worden opgemerkt dat – in tegenstelling tot uw verklaringen – de

“Procuradoria da República” sinds 1979 geen deel meer uitmaakt van het ministerie van justitie. Sinds de Wet 4/99 van 27 april valt zij immers rechtstreeks onder het staatshoofd, de president van de republiek, en veranderde bovendien de naam naar “Procuradoria-Geral da República” (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u anderzijds verklaart altijd bij het ministerie van justitie gewerkt te hebben, bij de PGR, terwijl de procureurgeneraal sinds 1979 geen deel meer is van het ministerie van justitie ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw beweerde job.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over M. L. niet overeenkomen met de informatie ter beschikking tot het CGVS en tevens inconsistent zijn. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw rechtstreekse baas bij de PGR M. L. was, die de functie van ‘opperrechter’ uitoefende (NPO1 p.13). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat uw baas, de opperrechter, Payi heet (NPO1 p.18). U door de protection officer gewezen op het feit dat u eerder een andere naam opgaf, verklaart u dat u soms de naam vergeet waarna u eventjes nadenkt en uiteindelijk uw verklaring terug wijzigt naar M. L. (NPO1 p.18). Het is opmerkelijk dat indien u werkelijk sinds 2002 rechtstreeks met M. L. zou hebben samengewerkt, dat u zomaar zijn naam zou vergeten. Ten tweede is nog meer verbijsterend dat u in plaats van te zeggen dat u eventjes zijn naam zou zijn vergeten, gewoon een volledige andere naam opgeeft. Verder, wanneer u werd gevraagd of M. L. de volledige naam was van de opperrechter, verklaarde u bevestigend (NPO1 p.13). Nochtans is dit niet de volledige naam, volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS is zijn volledige naam immers L. de A. P. da M. L. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u wel correct dat M. L. niet de volledige naam is, maar u kan anderzijds niet zijn volledige naam geven, hetgeen opnieuw wenkbrauwen doet fronsen. Immers, volgens uw verklaringen werkte u niet alleen rechtstreeks samen met M. L. , u moest hem ook soms terug naar huis, naar zijn privé adres voeren. Het is dan ook weinig geloofwaardig indien u werkelijk in zulk nauw contact zou hebben gestaan met M. L. , dat u niet eens zijn volledige naam zou kennen (NPO2 p.18).

U verklaarde dat u in 2002 begon te werken bij de PGR en dat M. L. de opperrechter was en uw rechtstreekse baas tot hij werd opgevolgd door H. P. G.. U verklaarde hiernaast nooit andere bazen gehad te hebben (NPO1 p.13). Volgens de beschikbare informatie is M. L. echter nooit procureur-generaal geweest, maar slechts de vice-procureur generaal van de procureur-generaal H. P. G. sinds 2017. Bovendien volgde H. P. G. in 2017 niet M. L. op, maar wel procureur-generaal João Maria de Sousa die sinds 2007 was aangesteld (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaring dat u vanaf 2002 bij de PGR rechtstreeks onder M. L. zou hebben gewerkt is evenmin geloofwaardig, immers was M. L. in 2002 nog vice-minister voor territoriale administratie en niet werkzaam bij de PGR. In 2010 was M. L. weliswaar werkzaam als provinciale procureur, maar dit houdt in dat er nog verschillende personen boven hem komen in de hiërarchie in tegenstelling tot wat u verklaarde (NPO1 p.13). Zo was op dat moment immers João Maria de Sousa de procureur-generaal en zijn vice-procureur was Arcanjo Custodio (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat M. L. de functie van opperrechter uitoefende en in 2018 werd opgevolgd door H. P. G., verklaart u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw iets anders. Namelijk dat in 2002, toen u bent begonnen bij de PGR, de procureur João Maria de Sousa was, die nadien werd opzijgezet wegens vermoedens van corruptie en werd vervangen door M. L. die uw baas is geworden (NPO2 p.7). Ook dit is niet correct. Ten eerste werd João Maria de Sousa pas aangesteld als procureur-generaal in 2007, ten tweede werd hij niet opgevolgd door M. L. , maar door H. P. G. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wat verder tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, hebt u het uiteindelijk wel bij het rechte eind en verklaart u dat João Maria de Sousa werd vervangen door H.P. G., en dat uw baas, M. L. de vice-procureur was. U verklaarde echter dat M. L. vice-procureur was van 2016 tot 2018 (NPO2 p.14), terwijl hij in realiteit pas in 2017 werd aangesteld (zie landeninformatie). U voegt eraan toe dat M. L. vice-procureur was tot 2018 maar dat hij nadien in juli 2018 werd vermoord door het regime (NPO2 p.14, 27). Ook dit is geenszins correct en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw relaas en uw beweerde banden met M. L. . Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat Luis de Assunção Pedro da M. L. nog steeds levend en wel is, en bovendien nog geregeld in de pers optreedt. Zo sprak hij bijvoorbeeld op 17 november 2020 nog de nationale Angolese radio toe over een nieuw artikel in het strafwetboek (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Aanvullend dient te worden opgemerkt dat u en uw zus tegenstrijdige verklaringen aflegden over uw beweerde job.

Zo verklaarde uw zus dat u in Angola werkzaam was als chauffeur van een lid van de regering genaamd Lucas C.. Uw zus verklaarde dat u uw baas moest rondvoeren en daarnaast ook de kinderen van uw baas

thuis moest oppikken en naar school voeren. U zou een twee of drietal jaar gewerkt hebben voor Lucas C. en deze job zou u veel problemen hebben opgeleverd (NPO P. p.14-15). Deze persoon Lucas C. zou betrokken geweest zijn bij onderzoek naar corruptieprocessen en zou omwille hiervan vermoord zijn geweest (NPO P. p. 22-23). Uw zus verklaarde echter dat u nergens bij betrokken was, en slechts de chauffeur was van Lucas maar dat u desalniettemin toch ook risico liep (NPO P. p.23). Wanneer u door de protection officer wordt geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen van uw zus, verklaarde u "Ik weet niet wat er met haar [is] gebeurd. Gaat iemand nu studeren om chauffeur te zijn?" (NPO1 p. 29). U door de protection officer gevraagd of u ooit chauffeur bent geweest, verklaarde u "nee nee, ik was chauffeur van mijn dienstwagen en soms moest ik mijn baas vervoeren." U verduidelijkte echter dat de baas die u vervoerde M. L. was, de opperrechter, en niet Lucas C. zoals uw zus verklaarde (NPO1 p.18). U verklaarde daarnaast dat Lucas C. niet uw baas was, maar uw collega die hetzelfde werk als u deed (NPO1 p.15). U verklaarde bovendien dat Lucas werd vermoord door H. V. D. K. (NPO1 p.15). **Het is weinig geloofwaardig dat indien u werkelijk een gerechtsdeurwaarder zou zijn geweest onder het rechtstreeks gezag van M. L. , dat uw zus P. – die overigens enkele jaren bij u in huis woonde (NPO1 p. 10, NPO P. p. 8) – hier niet van op de hoogte zou zijn en er zelfs van zou overtuigd zijn dat u chauffeur was voor nog een andere persoon, genaamd Lucas C..**

Wat betreft uw verklaring dat uw beweerde collega Lucas C. vermoord zou zijn, dient te worden opgemerkt dat u hierover zeer wisselende verklaringen hebt afgelegd en bovendien verklaringen die niet overeenkomstig zijn met de beschikbare informatie. Zo verklaarde u eerst dat hij werd vermoord in juli of juni 2018 (NPO1 p.15). Later verklaart u dan weer dat Lucas werd vermoord dezelfde maand dat er bij u een huiszoeking gebeurde door het regime, in juli 2017 (NPO1 p.28). Vervolgens verklaart u weer dat Lucas werd vermoord in juli 2018, en dat uw baas M. L. vervolgens in augustus 2018 werd vermoord (NPO1 p.29). U verklaarde dat Lucas werd vermoord door het regime, de MPLA, meer bepaald Helder V. D.K. en vervolgens de rivier werd ingegooid (NPO1 p.15). Over de omstandigheden van de moord verklaarde u dat Lucas werd gekidnapt samen met twee andere personen, 60km buiten de stad werd gebracht aan een rivier met krokodillen, en dat één persoon genaamd N. C. kon ontsnappen maar dat diens been wel moest geamputeerd worden (NPO1 p.16). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Lucas dood werd teruggevonden na een auto-ongeluk in juli 2018, aan boord van een blauw-witte Toyate Hiace onder het viaduct van de Luanda Operative Unit – Av. Deolina Rodrigues, en dus niet volgens uw verklaringen in een rivier met krokodillen 60km buiten Luanda (zie landeninfo).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u allerminst aannemelijk hebt gemaakt werkelijk een belangrijke functie te hebben uitgeoefend bij de PGR, laat staan dat u een belangrijke schakel was in de corruptieprocessen tegen hooggeplaatste personen. Bijgevolg zijn ook de problemen die u zou hebben gekregen omwille van uw beweerde belangrijke rol in de corruptieprocessen, zoals de verschillende huisinbraken, de beschieting van uw wagen, de hinderlaag van uw wagen waarbij u een stamp op het hoofd zou hebben gekregen niet geloofwaardig.

Wat betreft uw verklaringen dat u drukking zou hebben ondervonden door het regime omwille van uw beweerde politiek activisme bij de groep ALFA, dient te worden opgemerkt dat u ook dit niet aannemelijk hebt gemaakt. U verklaarde lid te zijn van een partij-onafhankelijke organisatie genaamd ALFA, waarvoor u als woordvoerder interviews deed op de radio waarbij u over de algemene situatie van het land sprak, de economische situatie en ook voordrachten deed voor jongeren. (NPO1 p.17-18). U verklaarde dat u zou zijn gestopt bij deze organisatie na de vervolgingen en bedreigingen omdat uw werk en het activisme samen een grote druk veroorzaakten en omdat het feit dat u uw mening gaf de aandacht opwekte (NPO2 p.11). **Ten eerste legt u inconsistente verklaringen af over wanneer u bij ALFA zou zijn begonnen als woordvoerder.** Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u sinds 2014 lid was van de organisatie (NPO1p.18). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u gedurende 5 jaar hebt gewerkt als woordvoerder voor de organisatie ALFA (NPO2 p. 11). Ook in de Vragenlijst CGVS op de DVZ verklaarde u dat u gedurende 5 jaar als woordvoerder hebt gewerkt (Vragenlijst CGVS p.2). U verklaarde verder dat u in 2015 als woordvoerder bent begonnen. Toen uw problemen in Angola begonnen, nam u ontslag als woordvoerder ongeveer eind 2017 (NPO2 p.11, NPO1 p.18). Dit komt echter niet overeen met uw andere verklaringen. Immers, als u gedurende vijf jaar woordvoerder was en ontslag nam eind 2017, betekent dat dat u reeds in 2012 zou zijn begonnen als woordvoerder, en niet zoals u verklaarde in 2015. Wanneer u door de protection officer wordt geconfronteerd met deze inconsistentie, wijzigt u echter uw verklaringen en verklaart dat u slechts gedurende 3 jaar woordvoerder was.

U verklaarde: "van 2015 tot 2018 dat ik naar hier gekomen ben, dat is 3 jaar" (NPO2 p.11). Dit is echter niet overtuigend, niet alleen zijn uw verklaringen immers opnieuw verschillend van wat u op de DVZ en tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt verklaard – waar u tweemaal verklaarde dat u

5 jaar woordvoerder was – ook het jaar dat u bij ALFA zou zijn gestopt is opnieuw verschillend. Wat verder verklaarde u bovendien dat ALFA pas werd opgericht in 2015, en dat u er pas bent bijgekomen nadat de organisatie reeds was opgericht (NPO2 p.12). Dit is opnieuw tegenstrijdig met wat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde, namelijk dat u zich reeds bij ALFA aansloot in 2014.

De geloofwaardigheid van uw beweerde activisme bij ALFA wordt niet alleen ondergraven door uw inconsistente verklaringen over wanneer en hoelang u precies bij ALFA zou hebben gewerkt, u kan ook niet aannemelijk maken waarom u door de oprichters van ALFA werd gevraagd om woordvoerder te worden. Uw verklaringen hierover zijn immers erg vaag en weinig doorleefd, en bovendien niet overeenkomstig de beschikbare informatie.

Zo verklaarde u op de vraag hoe u bij ALFA bent terecht gekomen dat u een schoolmakker had G.T. die met u een gesprek had om een groepje activisten op te richten om gesprekken te organiseren met de jeugd en over de toestand in Angola. U verklaarde verder dat G.T. echter is moeten vluchten naar Londen, dat ze zijn vrouw hebben verminkt, en dat ze ermee zijn gestopt (NPO2 p.11). De organisatie zou uiteindelijk zijn opgericht in 2015 (NPO2 p.12). Uit de informatie ter beschikking tot het administratief dossier, blijkt echter dat G.T. reeds in 2000 uit Angola is vertrokken en naar Londen is gevlucht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verder dient te worden opgemerkt dat G.T. in 2016 32 jaar oud was, en dus in 1984 is geboren. U bent echter in 1977 geboren. Uw verklaring dat G.T. een schoolmakker van u is, is dus ten minste opmerkelijk te noemen, gezien jullie 7 jaar schelen, en G.T. reeds op 16 jarige leeftijd Angola heeft verlaten. U verder gevraagd hoe u zich dan kon aansluiten bij ALFA, verklaarde u in uiterst vage bewoordingen "toen om bij ALFA te geraken, moest je aan het werk zijn of student zijn en kennis hebben, en de werkelijke toestand van het land kennen." Wanneer u door de protection officer wordt gevraagd, om dit concreter te maken, verklaarde u enkel "men moest gewoon een persoon zijn die te vertrouwen was." (NPO2 p.12). U verder gevraagd wat u precies moest doen als woordvoerder, verklaarde u opnieuw uiterst vaag: "ze zeiden 'je spreekt goed, en je kent de realiteit, dus je bent woordvoerder'." (NPO2 p.12). U gevraagd om dit meer specifiek toe te lichten, verklaart u dat u één of twee keer per week interviews moest doen voor de TV of radio, en daarnaast moest spreken op manifestaties. Het is weinig overtuigend dat indien u werkelijk wekelijks op de radio of televisie zou zijn verschenen, dat u hier geen enkel spoor of document meer van kan voorleggen. U verklaarde dat alle interviews op YouTube stonden, maar dat alles werd gewist door de regering (NPO2 p.13). Deze verklaring is weinig overtuigend. Immers, zijn er wel nog verschillende video's op het internet terug te vinden van G.T. zelf (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het kan dan ook niet worden ingezien waarom de regering enerzijds al uw video's als woordvoerder van ALFA zou kennen, maar anderzijds niet van de leider van ALFA zelf, G.T..

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u verklaarde interviews te doen op de Radio Despertar (NPO1 p. 18, 25, NPO2 p.10). Het is opmerkelijk dat u uitgelezen op deze radio werd uitgenodigd om kritiek te geven op de algemene situatie in Angola, in die mate zelfs dat u door de interviews in een negatief daglicht zou komen van de autoriteiten. Het blijkt immers uit de beschikbare informatie dat deze Radio Despertar onder vuur ligt wegens zijn eenzijdige verslaggeving en geen ruimte laat voor andere meningen in het bijzonder meningen van de oppositie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uit bovenstaande dient dan ook te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt werkelijk actief geweest te zijn als woordvoerder-activist bij ALFA, laat staan dat u hierdoor problemen zou hebben gekregen met de Angolese autoriteiten.

Wat betreft de door u neergelegde kopieën van uw identiteitskaart en pagina uit uw Angolees paspoort, dient te worden opgemerkt dat louter een kopie zonder het origineel geen bewijswaarde heeft. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. U legde geen foto's van in- of uitreisstempels in uw paspoort neer, noch een foto van het visum voor Portugal, wat de geloofwaardigheid van uw bewerkingen over uw reisweg verder ondermijnt. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaring dat uw documenten zouden zijn gestolen in Portugal (NPO1 p.7) niet worden ondersteund met enig bewijsdocument zoals een aangifte van verlies of diefstal.

Wat betreft de kopie van het familieattest in Angola, de kopieën van de paspoorten van uw vrouw en kinderen en de kopie van de overlijdensakte van uw vader dient te worden opgemerkt dat deze documenten weinig relevant zijn in het kader van uw asielrelaas daar deze louter betrekking hebben op uw gezinssamenstelling en verder identiteitsgegevens bevatten van uw familieleden in Angola. Wat betreft de kopie van uw certificaat van de middelbare school, betreft dit document louter gegevens over uw

middelbare school studies die hier niet ter discussie staan. Bovendien moet worden opgemerkt dat kopieën weinig bewijswaarde hebben, daar zij makkelijk kunnen gemanipuleerd worden.

De door u neergelegde medische attesten werden hierboven reeds besproken.

Wat de door u neergelegde kopieën betreft van documenten van de procureur-generaal in Angola inzake corruptieprocessen, verklaarde u dat deze documenten bewijzen zijn van het stelen van publieke middelen door onder andere de voormalige president José Eduardo Dos Santos en andere ministers, en dat deze processen bij u [de PGR] onderzocht werden (NPO2 p.10). Er dient echter op te worden gewezen dat deze documenten uw persoonlijke problemen niet aantonen. Aan kopieën van documenten kan immers geen enkele bewijswaarde worden toekend, gelet op de manipuleerbaarheid en het feit dat deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip-en plakwerk en bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Verder werd uw asielrelaas en uw beweerde betrokkenheid bij de PGR reeds ongeloofwaardig bevonden. Deze documenten kunnen uw ongeloofwaardig bevonden relaas dan ook niet herstellen.

Wat betreft de door u neergelegde foto's dient vooreerst te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over wat op sommige foto's wordt afgebeeld, in het bijzonder foto's nummers 1, 2, 5, 6, 24, 28, 34, 35, 36, 37, 38, 41 en 43, haaks staan op de bevindingen van het commissariaat-generaal. Ten eerste zijn uw verklaringen over hoe u bepaalde foto's zou hebben bekomen weinig geloofwaardig, en wijst alles eerder in de richting dat u de verschillende foto's gewoonweg van het internet hebt geplukt. Zo verklaart u dat u foto's nummer 1 en 2 hebt bekomen door in het geniep een foto te trekken van de afgebeelde persoon – volgens u de minister van transport Augusto Tomas - op het moment dat hij gehoord zou worden op een proces (NPO2 p.20). Over foto nummer 5, die volgens u Edeltrudes Costa afbeeldt en foto 6 die Isabel Dos Santos afbeeldt, verklaart u dat deze foto's afkomstig zijn uit het archief van de PGR en dat u deze niet gewoon van het internet hebt geplukt (NPO2 p.22). Uit eenvoudige internet opzoeking van de foto's, blijkt echter dat al deze foto's zeer gemakkelijk op het internet zijn terug te vinden in publieke nieuwsartikels. Wat betreft foto nummer 24, verklaart u dat het uw neef A.D.E. afbeeldt die in 2018 in uw wagen zou zijn neergeschoten (NPO2 p.15, 24). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat deze foto niet uw neef A.D.E. afbeeldt, maar wel oud-voetballer João de Almeida dos Santos, bijnaam "Chinho", die op 8 juli 2019 vermoord zou zijn geweest (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wat betreft foto nummer 28, verklaart u dat de foto werd genomen tijdens een manifestatie in Angola in oktober 2017 waaraan u deelnam, waarbij manifestanten door de politie werden afgeranseld (NPO2 p.24-25). In werkelijkheid verscheen deze foto in de context van een manifestatie op 19 februari 2020 tegen de aanstelling Manuel Pereira da Silva "Maneco" als voorzitter van de nationale kiescommissie, zo blijkt uit de informatie ter beschikking tot het CGVS. Op het moment van deze manifestatie, was u dus al in België. Over foto nummer 34 en 35 verklaart u dat het uw collega Rosa Imperial is, die vice-procureur was, en haar dochter Joveline Imperial (NPO2 p.26). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat deze foto's (alsook foto's nummer 36 en 37) in werkelijkheid afkomstig zijn van een artikel op een Nigeriaans forum gepost in 2017 met zeer expliciete foto's van verschillende gewelddaden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook foto nummer 38 waarover u beweert dat het uw vermoorde collega Lucas is (NPO2 p. 26), is een afbeelding die wijd circuleert op sociale media en verschillende betekenissen wordt toegeschreven (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Foto nummer 41, waarover u beweert dat het uw vrouw is (NPO2 p.26), is een foto die op het internet verschijnt in een heel andere context. Het zou namelijk om de Nigeriaanse vrouw Rita Onyebuchi Atansi gaan die door haar echtgenoot werd vermoord in Anambra state (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Het feit dat u random foto's van het internet haalt en hierover allerlei blote beweringen doet als zouden ze uw collega's en familieleden afbeelden in een poging om de Belgische asieldiensten te misleiden doet ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, laat staan dat de betreffende foto's uw reeds ongeloofwaardig relaas zouden kunnen herstellen.

*Wat betreft uw **opmerkingen bij de notities**, overgemaakt per email op 03 mei 2021, verklaarde u dat het gehoor bij de DVZ niet goed verliep, omdat u de tolk niet goed verstond en de vertaling niet goed verliep. Over de vraag of u alle essentiële elementen hebt verteld in het interview bij de DVZ, verklaarde u dat er niet zoveel aan bod is gekomen. Het dient te worden opgemerkt dat deze verklaringen louter post factum beweringen zijn. Immers maakte u nooit eerder opmerkingen over de tolk of vertaling bij de DVZ,*

en ook bij uw eerste interview op het CGVS verklaarde u over het interview bij de DVZ dat alles goed was verlopen (NPO1 p.5).

Wat betreft uw opmerking over de datum van de vergadering waarover u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat het november 2017 was (NPO1 p.25), terwijl dit februari 2017 zou moeten zijn, dient te worden opgemerkt dat u geen verklaring geeft waarom u in eerste instantie tijdens het persoonlijk onderhoud november 2017 zou hebben verklaard, terwijl de werkelijke datum volgens uw opmerkingen februari 2017 is. Het dient echter te worden opgemerkt dat deze aanpassing weinig ernstig kan worden genomen, aangezien u op verschillende momenten telkens een andere datum verklaart over wanneer de vergadering zou hebben plaatsgevonden. Zo verklaarde u bij de DVZ dat de vergadering plaatsvond in november 2017 (zie Vragenlijst CGVS p.3), tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u opnieuw dat de vergadering plaatsvond in november 2017 (NPO1 p.25). In uw opmerkingen verklaart u dan weer dat dit moet worden aangepast naar februari 2017 (email dd. 03 mei 2021). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u – nog verschillend – dat de vergadering plaatsvond in februari 2018 (NPO2 p.27). Uw opmerking kan de inconsistentie in uw verklaringen niet verschonen, zelfs integendeel. Ze wijzigt aldus niets aan bovenstaande beoordeling.

Uw opmerking dat u op 5 september bent toegekomen in België en op 6 september 2018 asiel hebt aangevraagd, werd meegenomen in de beoordeling.

Wat betreft uw opmerking dat u afstand wenst te nemen van de verklaringen van uw zus P., omdat er verschillende tegenstrijdigheden tussen uw beide verklaringen werden vastgesteld, wordt opgemerkt dat het CGVS, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens kan onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden aangaande bepaalde gedeelde ervaringen is een nuttige methode om de waarachtigheid ervan na te gaan. Het kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij dienaangaande eensluidende verklaringen afleggen. Uw opmerking dat u wenst afstand te nemen van de verklaringen van uw zus, die tegenstrijdig zijn aan uw eigen verklaring, kan dan ook niet weerhouden worden.

Uw opmerking bij de notities van het tweede persoonlijk onderhoud, overgemaakt via email op 23 juni 2021, betreft het telefoonnummer van de afzender van het dreigbericht dat u ontving op WhatsApp (NPO2 p.5-6). U geeft aan dat het initieel door u gedicteerde nummer het correcte nummer is, terwijl het nummer dat rechtstreeks door de protection officer van uw telefoon werd afgelezen en genoteerd incorrect is. Deze correctie kan weinig ernstig worden genomen. Ten eerste, verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud zelf dat het door u gedicteerde nummer incorrect was (NPO2 p.6). Vervolgens vroeg de protection officer om het telefoonnummer rechtstreeks op uw gsm te bekijken, zodat het correct genoteerd kon worden. Uw opmerking is dan ook louter een post factum bewering die niets verandert aan bovenstaande argumentatie.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980”, “het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, “de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker vat aan met een theoretische uiteenzetting aangaande de materiële motiveringsplicht.

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij stelt dat er tegenstrijdigheden zijn tussen de verklaringen van verzoekende partij en haar zus wat hun vertrek uit Angola betreft: [citeren van passage uit bestreden beslissing]

Verzoekende partij volhardt dat zij na haar eerste vertrek uit Angola naar Portugal is gereisd en daarna naar België is gekomen. Zij is niet meer terug gekeerd naar Angola. Verwerende partij heeft haar verkeerd begrepen.

II.1.5 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende: [citeren van passage uit bestreden beslissing]

Verzoekende partij is samen met haar zus en moeder naar Angola gereisd, haar moeder is teruggekeerd naar Angola, zij zijn verder gereisd naar België. Verzoekende partij heeft geen contact meer met haar moeder sinds 2018 en niet 2016.

II.1.6. Verwerende partij gaat als volgt verder: [citeren van passage uit bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft een herseninfarct gehad in Angola als gevolg van de stap die zij tegen haar hoofd heeft gekregen. Het één sluit immers het ander niet uit.

II.1.7. Verwerende partij stelt vervolgens geen geloof te hechten aan de politieke functie die verzoekende partij bekleedde in Angola: [citeren van passage uit bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft bijzonder veel meegemaakt, heeft een herseninfarct opgelopen ten gevolge van slagen en mishandelingen en heeft hierdoor heel wat medische en geheugen problemen opgelopen. De medische problematiek van verzoekende partij wordt niet betwist. Dat verzoekende partij zich sommige namen niet meer herinnert of vergiste in een bepaalde naam, hoeft dan ook niet te verbazen.

Verzoekende partij heeft erg uitgebreid verteld over haar problemen en haar vrees in Angola.

Verwerende partij focust zich op hetgeen haar zus zou hebben verteld over de werkzaamheden van verzoekende partij, doch zij weet hier absoluut het fijne niet van. Verzoekende partij is degene die haar job heeft uitgeoefend en volhardt dan ook in hetgeen zij heeft verklaard tijdens haar gehoren op het CGVS.

II.1.8 Wat de hiërarchie op haar werk betreft en de verschillende functies die haar directe baas M. L. uitvoerende, merkt verzoekende partij op dat zij maar kan vertellen wat haar verteld werd. Zij hield niet bij wie wiens baas was en welke verstandhouding zij hadden met elkaar. Zij heeft verteld wat zij in haar dagelijkse werkomgeving zag.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij zich te veel heeft gefocust op verklaringen van derden en het relaas van verzoekende partij niet grondig heeft onderzocht.

Dat verzoekende partij zware medische problemen heeft wordt noch door haar noch door het CGVS ontkend, maar dit vormde niet de reden om een asielaanvraag in te dienen, wel de schrik die zij heeft omwille van haar politiek profiel. Verwerende partij heeft hier te weinig rekening mee gehouden.

II.1.9. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiele motiveringsplicht.

De materiele motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas en de vrees van verzoekende partij. Verwerende partij heeft nagelaten belangrijke aspecten in het dossier van verzoekende partij te onderzoeken en hecht te onrechte geen geloof aan haar vrees.

II.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om

internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. In de bestreden beslissing wordt omstandig gemotiveerd dat verzoeker, alsook zijn zus P., inconsistente verklaringen aflegt inzake het vertrek uit Angola en de reisweg:

"Vooreerst legde u wisselende verklaringen af over uw vertrek uit Angola. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u in juli 2018 met een visum naar Portugal bent gegaan voor een behandeling, er 27 dagen bent gebleven en dan bent teruggekeerd naar Angola. Toen zijn er problemen ontstaan en werd u door een zekere C. geholpen om naar België te komen op 5 september 2018. Ditmaal liet u uw paspoort met uw Portugees visum achter in Angola en reisde u met andere documenten (Verklaring DVZ dd. 28 september 2018 p.9-12). In de "Vragenlijst CGVS" dd. 24 oktober 2019 (p.3), verklaart u dan weer dat u in november 2017 terwijl u met de wagen onderweg was voor uw werk werd getroffen op uw hoofd en in het hospitaal belandde. Ongeveer drie maanden later zou u het land hebben verlaten, wat dus ongeveer overeenkomt met een vertrek in februari, maart 2018. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat u Angola verliet in juni 2018, en samen met uw zus P. en haar zoontje naar Portugal reisde. U verklaarde 20 dagen in Portugal te zijn gebleven voor enkele doktersafspraken en daarna naar België te zijn gekomen op 5 september 2018 (zie opmerkingen bij de notities, email dd. 03 mei 2021). U verklaarde dat u van Portugal tot Brussel werd begeleid door meneer C. waar u op 6 september 2018 een asielaanvraag deed (NPO1 p.23). In tegenstelling tot wat u bij de DVZ verklaarde, verklaarde u op het CGVS niet te zijn teruggekeerd naar Angola, bovendien klopt uw beschreven tijdslijn op het CGVS niet. Immers, als u in juni 2018 Angola zou hebben verlaten en naar Portugal zou zijn gereisd, er 20 dagen zou hebben verbleven en daarna naar België zou zijn gekomen, betekent dat dat u reeds in juni of juli 2018 al in België zou zijn, en niet pas september 2018. Niet alleen zijn uw eigen verklaringen over uw vertrek inconsistent, beide versies zijn bovendien nog eens verschillend van wat uw zus P. die met u is meegereisd heeft verklaard.

Uw zus verklaarde bij de DVZ dat jullie begin juli 2018 met het vliegtuig met een visum naar Portugal zijn gereisd voor een medische consultatie voor u, dat jullie er ongeveer 1 maand zijn gebleven voor uw behandeling en dat jullie op het einde van de maand zijn teruggekeerd naar Angola. De tweede keer kwamen jullie met andere documenten op 5 september 2018 (verklaring DVZ P. dd. 28 september 2018 p.9-12). Dit komt overeen met wat u initieel hebt verklaard op de DVZ. Op het CGVS verklaart uw zus dan weer dat jullie 4 september 2018 in Angola zijn vertrokken, één nacht in Portugal hebben verbleven, en daarna onmiddellijk zijn doorgereisd naar België waar jullie op 6 september asiel hebben aangevraagd (NPO P. dd. 12 april 2018, p.17).

Het feit dat u en uw zus op de DVZ wel nog consistente verklaringen afleggen met betrekking tot uw reis, terwijl dit op het CGVS plots twee verschillende versies worden van eenzelfde reis, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie beide verklaringen op het CGVS omtrent uw vertrek uit Angola. Het feit dat

jullie beiden initieel op de DVZ verklaren dat jullie na een verblijf in Portugal voor uw medische behandeling in juni/juli 2018 zijn teruggekeerd naar Angola, terwijl jullie vervolgens beiden op het CGVS een andere versie vertellen, waarin u niet bent teruggekeerd naar Angola roept reeds ernstige vraagtekens op rond de omstandigheden van uw vertrek uit Angola en de geloofwaardigheid van uw relaas. Immers, indien u werkelijk reeds problemen had met de autoriteiten voor juni/juli 2018, kan niet worden ingezien waarom u na een verblijf voor een medische behandeling in Portugal opnieuw zou terugkeren naar Angola in plaats van asiel aan te vragen.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u doelbewust informatie tracht achter te houden, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid. Zo blijkt immers uit het visumdossier toegevoegd aan het administratief dossier dat uw moeder D.L. ook met u zou zijn meegereisd naar Portugal. Wanneer u door de protection officer op het CGVS met deze informatie wordt geconfronteerd, ontkent u echter en verklaart u dat het onmogelijk is. U verklaart dat u al vijf jaar, sinds 2016, geen contact meer heeft met uw moeder (NPO2 p.10) en dat ze is verdwenen (NPO1 p.20)."

Verzoeker stelt in het verzoekschrift louter te volharden dat hij na zijn eerste vertrek uit Angola naar Portugal is gereisd en daarna naar België is gekomen, dat hij niet meer is teruggekeerd naar Angola en dat verweerder hem verkeerd heeft begrepen.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en de verklaringen van zijn zus P. inzake hun reis uit Angola grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies inzake zijn vertrek uit Angola en de reisweg volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

Daarnaast stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij samen met zijn "zus en moeder naar Angola gereisd" is, dat zijn moeder is teruggekeerd naar Angola, dat verzoeker en zijn zus verder naar België zijn gereisd en dat hij geen contact meer had met zijn moeder sinds 2018 en 2016.

Het is echter niet ernstig dat verzoeker, na kennisname van de motivering in de bestreden beslissing, zijn verklaringen gewoon aanpast en louter poneert dat zijn moeder wel is meegereisd, doch teruggekeerd, en dat hij geen contact meer had met haar sinds 2018, en niet 2016, hiermee zijn eerder afgelegde verklaringen compleet tegensprekend ("Wanneer laatst contact gehad met moeder?", "het is al 5 jaar dat ik met haar niet spreek, laatste keer was in 2016", "kan het dat jouw moeder is meegereisd naar Portugal (PT) met u?", "nee nee", "Want in uw visumdossier zat ook het dossier van uw moeder en dat jullie samen zijn gereisd?", "Nee dat is onmogelijk", notities van het persoonlijk onderhoud van 27 mei 2021, p. 10; "[...] ze is verdwenen mijn moeder.", "Hoe bedoelt u verdwenen?", "Toen ik mijn problemen had, had ik al sinds drie jaar geen contact meer met mijn moeder", notities van het persoonlijk onderhoud van 12 april 2021, p. 20). De voorstaande motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

5. Verzoeker legt kopieën van zijn identiteitskaart en een pagina uit zijn paspoort neer waaromtrent de bestreden beslissing motiveert als volgt:

"Wat betreft de door u neergelegde kopieën van uw identiteitskaart en pagina uit uw Angolees paspoort, dient te worden opgemerkt dat louter een kopie zonder het origineel geen bewijswaarde heeft. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. U legde geen foto's van in- of uitreisstempels in uw paspoort neer, noch een foto van het visum voor Portugal, wat de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw reisweg verder ondermijnt.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaring dat uw documenten zouden zijn gestolen in Portugal (NPO1 p.7) niet worden ondersteund met enig bewijsdocument zoals een aangifte van verlies of diefstal."

Voorgaande vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en zijn terecht en pertinent.

6. Verder stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij een herseninfarct heeft gehad in Angola als gevolg van de stamp tegen zijn hoofd. Dergelijke loutere stelling houdt geen dienstig verweer in tegen de pertinente en terechte vaststellingen in de bestreden beslissing, die luiden als volgt:

"Verder dient te worden opgemerkt dat u de werkelijke reden van uw vertrek tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bewust anders tracht voor te stellen door te verzwijgen en te ontkennen dat u reeds een langdurige medische problematiek hebt in Angola. Op de DVZ verklaarde u nog dat u in maart 2018 een beroerte hebt gehad, waardoor u verlamd geraakte aan uw linkerzijde (Verklaring

DVZ p.11). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u in Angola 20 dagen in het ziekenhuis hebt gelegen nadat u een stamp op uw hoofd had gekregen en bewusteloos geraakte. U verklaarde dat u sinds die slag ook problemen hebt van hoge bloeddruk, terwijl u dit ervoor nog niet had (NPO1 p. 25,28). Wanneer u door de protection officer wordt geconfronteerd met de verklaring van uw zus dat u in Angola een trombose hebt gehad (NPO P. p. 16, 24-25), ontkent u en zegt u dat uw zus geheugenproblemen heeft en dat u voor een trombose niet naar België zou zijn gekomen en in Angola zou zijn gebleven (NPO1 p. 28). Nochtans verklaarde u eerder zelf op de DVZ dat u in maart 2018 een beroerte hebt gehad. Dit wordt bovendien bevestigd in het door u neergelegde medisch attest Neurologie dd. 29 april 2021, waarin onder "antecedenten" vermeld staat dat u in maart 2018 een ischemisch CVA (herseninfectie) had. Daarnaast bevat uw visumdossier een medisch attest uit Angola dd. 14 mei 2018 waarin wordt vermeld dat u reeds sinds 2011 kampt met een voorgeschiedenis van arteriële hypertensie, bij onregelmatig medicijngebruik en hemorragische beroerte met voornamelijk linker crurale hemiparese en dysartrie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier – visumdossier Portugal). Ook de door u neergelegde foto nr. 23 van een medisch attest in Angola dd.21 maart 2018 vermeldt een diagnose van "hemorragia intracerebral cerebular". Uw medische problematiek werd dus ook reeds in Angola onderzocht en maakte bovendien deel uit van uw visumaanvraag om naar Portugal te reizen. Het feit dat u dit op het CGVS tracht te verzwijgen of anderszins voor te stellen, door te verklaren dat u in Angola geen trombose hebt gehad, dat uw problemen van hoge bloeddruk pas begonnen na een slag op uw hoofd, en dat uw hoge bloeddruk pas werd gemeten in België (NPO1 p.28) doet danig afbreuk aan uw geloofwaardigheid."

7. Inzake de vaststellingen van verweerder betreffende verzoekers voorgehouden functie bij de Procureur-Generaal van de Republiek (PGR), verwijst verzoeker naar zijn medische problematiek en de geheugenproblemen die hij zou gekregen hebben door zijn herseninfectie ten gevolge van slagen en mishandelingen.

Verzoeker gaat echter voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de door hem neergelegde medische attesten en zijn medische en psychologische problemen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald wordt in de "Beoordeling bijzondere procedurele noden" dd. 28 september 2018 van de DVZ vermeld dat u een beroerte hebt gehad en verlamd bent aan uw linkerzijde, dat u hierdoor in een rolstoel zit, niet mobiel bent en dus geen trappen kan doen. Zelf hebt u in de "Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ" dd. 28 september 2018 geen melding gemaakt van enige problemen die u zouden beletten op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 12 april 2021, blijkt dat u ondertussen terug kan stappen, hoewel met enige moeite. U wordt door de protection officer gevraagd of u comfortabel kan zitten, waarop u bevestigend antwoordt (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 12 april 2021 (hierna NPO1) p.3).

Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat u psychologische problemen hebt en hiervoor een afspraak hebt op 16 april 2021 met een psycholoog. De protection officer vraagt u om documenten in verband met uw afspraak bij de psycholoog door te sturen achteraf (NPO1 p.21), hetgeen u niet hebt gedaan. U verklaart ook dat uw arm en been waren verlamd als gevolg van een stamp op uw hoofd. In uw linkerhelft kan u geen macht meer zetten en u volgt hiervoor kinesitherapie. Ook verklaart u wat geheugenverlies te hebben door de slag en veel te vergeten. Daarnaast verklaart u last te hebben van hoge bloeddruk (NPO1 p.28). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dd. 27 mei 2021 verklaart u dat u slaapproblemen hebt en naar een psycholoog gaat.

U legt hierover een document neer van Fedasil, waarop enkel te zien is dat u een afspraak had bij de psycholoog op 10 mei 2021, zonder enige verdere info (NPO dd. 27 mei 2021 (hierna NPO2) p.7).

Wat betreft de door u verklaarde psychologische problemen en het geheugenverlies door een slag op uw hoofd, dient te worden opgemerkt dat dit niet wordt ondersteund door een medisch attest. In het medische attest dd. 29 april 2021 dat u overigens pas neerlegde op 27 mei 2021 wordt nergens melding gemaakt van enig geheugenverlies of ernstige psychologische problemen. Er wordt slechts vermeld dat er sprake is van "intermittent lichte gemoedsdaling". Ook hebt u eerder op de DVZ geen gewag gemaakt van enige geheugenproblemen als gevolg van een beroerte of slag op uw hoofd.

Verder is het zo dat de kwaliteit van uw persoonlijk onderhoud en van de van u opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het CGVS (details, data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. Uit de notities van de persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en

gedetailleerde antwoorden te formuleren. De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die u goed kon volgen en waarvan u de logica en de inhoud correct begreep. U werd bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Er kan uit de notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u zich goed voelde om het interview te doen, waarop u bevestigend antwoordde (NPO2 p.3). Bovendien gaf u op het einde van beide persoonlijk onderhouds expliciet aan al de vragen goed begrepen te hebben. Bij de vraag of u nog iets had toe te voegen, maakte noch u, noch uw advocaat, melding van enige problemen over het verloop van het gehoor (NPO1 p.31; NPO2 p.28).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Uit het medisch attest van 29 april 2021, door verzoeker bij het CGVS neergelegd, is aldus niet op te maken dat verzoekers psychische problematiek hem verhindert om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen inzake de reden(en) van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker toont niet aan daadwerkelijk psychische en/of geheugenproblemen te hebben, noch kan dit blijken uit zijn verklaringen of enig element uit het administratief dossier.

Uit niets kan blijken dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om deel te nemen aan onderhavige procedure en coherente, duidelijke en geloofwaardige verklaringen af te leggen.

Noch het medisch attest, noch verzoekers voorgehouden doch geenszins aangetoonde geheugenproblemen geven bijgevolg een nuttige en dienstige verklaring of verschoning voor de vaststellingen in de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen aangaande zijn voorgehouden functie bij de Procureur-Generaal van de Republiek en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

Bij gebrek aan dienstig verweer blijft de omstandige motivering in de bestreden beslissing dienaangaande staande:

"Verder heeft u niet aannemelijk gemaakt werkelijk een belangrijke functie te bekleden bij de Procureur-Generaal van de Republiek (PGR) onder het ministerie van justitie, laat staan dat u werkelijk hebt samengewerkt met M. L. , die uw beweerde chef was, en hierdoor in een negatief daglicht zou zijn gekomen van hooggeplaatste personen binnen de Angolese overheid.

U verklaarde reeds in 2002 te zijn begonnen bij de PGR en altijd bij het ministerie van justitie gewerkt te hebben. U begon er in een functie als Public Relations en promoveerde na vier jaar tot 'Oficial de Diligencia' (gerechtsdeurwaarder) waarbij u samenwerkte met de opperrechter M. L. die uw rechtstreekse baas was. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat M. L. de opperrechter was en uw rechtstreekse baas, tot hij werd vervangen in 2018 door H.P. G. (NPO1 p. 11-13; NPO2 p.7). Verder verklaarde u dat er boven M. L. of H.P. G. niemand anders stond, behalve de minister van justitie (NPO1 p.13-14).

Uit uw verklaringen blijkt enerzijds dat u via uw job bij de PGR in rechtstreeks contact stond met enkele zeer belangrijke functionarissen binnen de Angolese overheid, in het bijzonder de procureur-generaal van de Republiek en diens vice-procureur, alsook de minister van justitie. Anderzijds, dient te worden vastgesteld dat voor iemand die beweert onder rechtstreeks gezag te staan van de vice-procureur/opperrechter, uw informatie over de PGR en de verschillende functiebekleders allerminst overeenkomt met de informatie ter beschikking tot het CGVS. Bovendien zijn uw verklaringen vaak onderling inconsistent en lacunair.

U de naam gevraagd van de minister die boven M. L. of H.P. G. staat, verklaarde u dat de minister van justitie in die tijd Paulo Chipilica was die in 2017 aan de kant werd gezet en werd vervangen door een andere minister. U herinnert zich echter niet meer de naam van de huidige minister (NPO1 p.13). Wanneer u door de protection officer echter wordt geconfronteerd met het feit dat de minister van justitie tot 2017 iemand anders is, wijzigt u uw verklaring en verklaart u dat Paulo Chipilica minister van justitie was tot 2007, en nadien werd vervangen door een zekere Mangueira (NPO1 p.14). Het dient echter te worden opgemerkt dat volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS Paulo Chipilica slechts minister van justitie was tot 2004 en niet 2007 zoals u verklaarde. Verder werd Paulo Chipilica opgevolgd door nog twee andere ministers van justitie, vooraleer Rui Jorge C. Mangueira in 2012 werd benoemd tot minister van justitie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, op de vraag of u opmerkingen heeft over uw eerste persoonlijk onderhoud dd. 12 april 2021,

verklaarde u dat op het moment dat u bij de PGR bent begonnen in 2002, de minister Rui Manguera was, die later werd vervangen door Francisco Queiroz (NPO2 p.7). Ook dit is opnieuw niet correct. De minister van justitie in 2002 was immers Paulo Chipilica.

In uw opmerkingen bij de notities van PO1 (email dd. 03 mei 2021), maakt u een correctie bij de naam van de minister van justitie op pagina 13, namelijk dat het niet P. Chipilica is maar Paulo, hetgeen werd aangepast. Daarnaast merkt u op dat Paulo Chipilica 'de provedor de justiça' is in het Portugees (Google translate: ombudsman) en niet de minister. Nadien doorgevraagd of dit effectief de minister van justitie was, antwoordde u "ja ja". Hierover verklaart u echter in uw opmerkingen bij de notities dat de vertaler het niet goed vertaald heeft. U voegt er aan toe dat de echte naam van de minister Rui Manguera is en voor hem was het Prata Guilhermina. Het dient te worden opgemerkt dat uw opmerkingen bij de notities louter post factum beweringen zijn in een poging uw gebrekkige feitelijke kennis van de minister tijdens het persoonlijk onderhoud recht te zetten. Uw verklaring dat de fouten zouden hebben gelegen aan een verkeerde vertaling van de tolk, kan niet ernstig worden genomen. Immers, werd in de vraagstelling expliciet naar de "minister van justitie" gevraagd en niet naar de "ombudsman". Verder werd u ook nog eens ter bevestiging gevraagd of Paulo Chipilica de minister van justitie was, waarop u bevestigend antwoordde. Uw opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

Niet alleen bent u allerminst op de hoogte van de ministers op het moment dat u zogenaamd bij de PGR zou zijn begonnen, aanvullend kan worden opgemerkt dat – in tegenstelling tot uw verklaringen - de "Procuradoria da República" sinds 1979 geen deel meer uitmaakt van het ministerie van justitie. Sinds de Wet 4/99 van 27 april valt zij immers rechtstreeks onder het staatshoofd, de president van de republiek, en veranderde bovendien de naam naar "Procuradoria-Geral da República" (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u anderzijds verklaart altijd bij het ministerie van justitie gewerkt te hebben, bij de PGR, terwijl de procureurgeneraal sinds 1979 geen deel meer is van het ministerie van justitie ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw beweerde job.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over M. L. niet overeenkomen met de informatie ter beschikking tot het CGVS en tevens inconsistent zijn. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw rechtstreekse baas bij de PGR M. L. was, die de functie van 'opperrechter' uitoefende (NPO1 p.13). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat uw baas, de opperrechter, Payi heet (NPO1 p.18). U door de protection officer gewezen op het feit dat u eerder een andere naam opgaf, verklaart u dat u soms de naam vergeet waarna u eventjes nadenkt en uiteindelijk uw verklaring terug wijzigt naar M. L. (NPO1 p.18). Het is opmerkelijk dat indien u werkelijk sinds 2002 rechtstreeks met M. L. zou hebben samengewerkt, dat u zomaar zijn naam zou vergeten. Ten tweede is nog meer verbijsterend dat u in plaats van te zeggen dat u eventjes zijn naam zou zijn vergeten, gewoon een volledige andere naam opgeeft. Verder, wanneer u werd gevraagd of M. L. de volledige naam was van de opperrechter, verklaarde u bevestigend (NPO1 p.13). Nochtans is dit niet de volledige naam, volgens de informatie ter beschikking tot het CGVS is zijn volledige naam immers Luis de Assunção Pedro da M. L. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u wel correct dat M. L. niet de volledige naam is, maar u kan anderzijds niet zijn volledige naam geven, hetgeen opnieuw wenkbrauwen doet fronsen. Immers, volgens uw verklaringen werkte u niet alleen rechtstreeks samen met M. L., u moest hem ook soms terug naar huis, naar zijn privé adres voeren. Het is dan ook weinig geloofwaardig indien u werkelijk in zulk nauw contact zou hebben gestaan met M. L., dat u niet eens zijn volledige naam zou kennen (NPO2 p.18).

U verklaarde dat u in 2002 begon te werken bij de PGR en dat M. L. de opperrechter was en uw rechtstreekse baas tot hij werd opgevolgd door H.P. G.. U verklaarde hiernaast nooit andere bazen gehad te hebben (NPO1 p.13). Volgens de beschikbare informatie is M. L. echter nooit procureur-generaal geweest, maar slechts de vice-procureur generaal van de procureur-generaal H.P. G. sinds 2017.

Bovendien volgde H.P. G. in 2017 niet M. L. op, maar wel procureur-generaal João Maria de Sousa die sinds 2007 was aangesteld (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw verklaring dat u vanaf 2002 bij de PGR rechtstreeks onder M. L. zou hebben gewerkt is evenmin geloofwaardig, immers was M. L. in 2002 nog vice-minister voor territoriale administratie en niet werkzaam bij de PGR. In 2010 was M. L. weliswaar werkzaam als provinciale procureur, maar dit houdt in dat er nog verschillende personen boven hem komen in de hiërarchie in tegenstelling tot wat u verklaarde (NPO1 p.13). Zo was op dat moment immers João Maria de Sousa de procureur-generaal en zijn vice-procureur was Arcanjo Custodio (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat M. L. de functie van opperrechter uitoefende en in 2018 werd opgevolgd door H.P. G., verklaart u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw iets anders. Namelijk dat in 2002, toen u bent begonnen bij de PGR, de procureur João Maria de Sousa was, die nadien werd opzijgezet wegens vermoedens van corruptie en werd vervangen door M. L. die uw baas is geworden (NPO2 p.7). Ook dit is niet correct. Ten eerste werd João Maria de Sousa pas aangesteld als procureur-generaal in 2007, ten tweede werd hij niet opgevolgd door M. L., maar door H.P. G. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wat verder tijdens uw tweede

persoonlijk onderhoud, hebt u het uiteindelijk wel bij het rechte eind en verklaart u dat João Maria de Sousa werd vervangen door H.P. G., en dat uw baas, M. L. de vice-procureur was. U verklaarde echter dat M. L. vice-procureur was van 2016 tot 2018 (NPO2 p.14), terwijl hij in realiteit pas in 2017 werd aangesteld (zie landeninformatie). U voegt eraan toe dat M. L. vice-procureur was tot 2018 maar dat hij nadien in juli 2018 werd vermoord door het regime (NPO2 p.14, 27). Ook dit is geenszins correct en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw relaas en uw beweerde banden met M. L. . Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat Luis de Assunção Pedro da M. L. nog steeds levend en wel is, en bovendien nog geregeld in de pers optreedt. Zo sprak hij bijvoorbeeld op 17 november 2020 nog de nationale Angolese radio toe over een nieuw artikel in het strafwetboek (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier)."

Waar verzoeker stelt dat hij inzake de hiërarchie en de verschillende functies van zijn directe baas M. L. heeft verteld wat hij in zijn dagelijkse werkomgeving zag, kan dit voorgaande vaststellingen over verzoekers gebrekkige kennis van zijn eigen voorgehouden werkomgeving en oversten en collega's niet verschonen. Gelet op voorstaande motivering maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij gerechtsdeurwaarder was onder het rechtstreeks gezag van M. L. .

8. De commissaris-generaal kan, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten, *in casu* verzoekers zus P., is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat zijn zus het fijne niet weet van zijn werkzaamheden, kan hij de vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden in hun verklaringen over verzoekers beweerde job niet verschonen. Immers is niet ernstig dat verzoeker beweert dat hij een gerechtsdeurwaarder zou zijn geweest onder het rechtstreeks gezag van M. L., terwijl verzoekers zus P. ervan overtuigd is dat verzoeker chauffeur was voor Lucas C.. De vaststelling dat verzoeker en zijn zus dermate tegenstrijdige verklaringen afleggen over verzoekers beweerde job doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde functie.

9. Verzoeker laat de motivering in de bestreden beslissing inzake zijn ongeloofwaardig politiek activisme bij de groep ALFA geheel ongemoeid, zodat de terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande onverminderd overeind blijven. In navolging van verweerder dient op grond van de elementen in het administratief dossier vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt actief te zijn geweest als woordvoerder-activist bij ALFA, laat staan dat hij hierdoor problemen zou gekregen hebben met de Angolese autoriteiten.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Dit geldt des te meer aangezien verzoeker niet betwist dat hij foto's heeft bijgebracht die hij van het internet heeft geplukt en op geen enkele wijze ook maar enig verband houden met zijn relaas. De vaststelling dat verzoeker zich bedient van dergelijke foto's is andermaal een element dat verder bijdraagt tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS